

Jonge sportveldbeheerder ambieert medezeggenschap op beleidsniveau

Joop Schinkel (35) is de sportveldbeheerder van Castricum en geeft leiding aan twee fulltimers, twee parttimers en vrijwilligers bij de clubs.

Hij heeft 33 velden onder zijn hoede, verspreid over zeven sportcomplexen. Hij heeft een uitgesproken mening over alles wat met zijn vak te maken heeft. Hij ziet de sportaccommodaties als *zijn* terrein en wil meepraten over het beleid. 'Beleid moet gemaakt worden door mensen die daadwerkelijk bij de clubs en op de velden komen.'

Auteur: Santi Raats

In 2010 interviewde vakblad Fieldmanager Schinkel voor het eerst. Hij was toen nog 28 jaar, maar zijn talent en enthousiasme voor het vak straalde er al vanaf. De destijds afzwaaiende sportveldbeheerder van de gemeente Rotterdam, Bernard van den Bosch, won dat jaar de eerste Fieldmanager of the Year-titel. Zes jaar later laat Schinkel zien dat de tijd niet bepaald heeft stilge staan: hij zit tijdens het interview enigszins op hete kolen, omdat zijn vrouw elk moment kan bevallen van hun eerste kindje. Ook heeft Schinkel bergen werkervaring opgedaan en een nieuwe uitdaging bij Castricum lijkt voor de deur te staan.

Onderhoud in eigen beheer

Wat bijzonder is aan Schinkel, is dat hij het hele onderhoud van de sportvelden – maar liefst 33 in totaal – in eigen beheer heeft, met uitzondering van het vertidrainen en doorzaaien. Schinkel zorgt voor het hele proces: van budgettering tot regulier onderhoud, maar ook specialistisch onderhoud en renovaties, die jaarlijks in de zomer gebeuren. Dit is opvallend, want steeds meer gemeenten besteden het onderhoud van hun sportvelden uit.

Groot onderhoud

Schinkel geeft al twaalf jaar alles wat hij heeft om de sportvelden op orde te krijgen. 'Wij onderhouden de velden voor de clubs tegen een lage prijs. Bovendien zijn de clubs tevreden met hoe wij het onderhoud uitvoeren', zo trapt Schinkel af. 'Aan het einde van het seizoen, wanneer de sportvel-

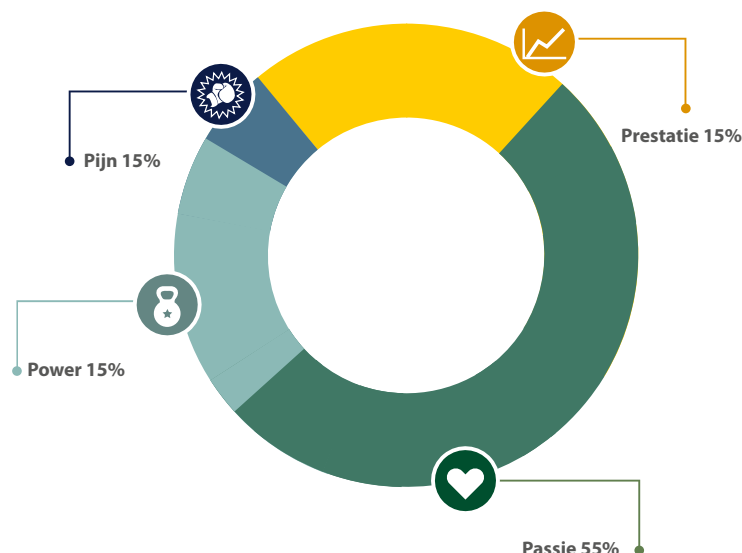

De toekomst van groen in Nederland hangt voor een groot deel af van de passie van de

jonge mensen die in de sector werkzaam zijn. Daarom heeft de redactie van NWST – bijgestaan door een uitgebreide jury het afgelopen half jaar 22 groene professionals geselecteerd, geïnterviewd en gefotografeerd die 35 jaar of jonger zijn en die zich ondanks hun jeugdige leeftijd al hebben bewezen. Alle interviews zullen later dit jaar worden verzameld in één boek.

den een grote onderhoudsbeurt krijgen, ontdoen we de topklaag van oud organisch materiaal met de wiedeg. Het gras maaien we vervolgens heel kort, om de grasgroei aan te moedigen. Dan egaliseren we de velden grof handmatig met grond. Daarna strooien we zand over de velden om ze zo schraal mogelijk te maken. Tegen het ontstaan van onkruid en ongewenste grassen 'slitteren' we de grond met messen, om bovengrondse, breedbladige onkruiden te beschadigen en om op zo'n 10 centimeter diepte ook de penwortels van onkruiden af te snijden. Ten slotte vertidrainen we het veld met holle pennen, zodat lucht en water goed de bodem in kunnen komen. De vrijgekomen grond slepen we

Ambitie kan langs veel wegen vorm krijgen. De ene keer zit het tegen; dan komt doorzettingsvermogen om de hoek kijken. De andere keer krijgt passie alle ruimte, omdat je in een flow zit. Wij vroegen alle kandidaten hun inspanningen af te zetten langs de meetlat van de vier P's: power (slagkracht), pijn (doorzettingsvermogen), passie en prestatie (strategisch inzicht). Dit is de meetlat van Joop Schinkel:

NAAM	Joop Schinkel
LEEFTIJD	35 jaar
GEBOORTEPLAATS	Emmeloord
BURGERLIJKE STAAT	Getrouwd
FUNCTIE	Sportveldbeheerder
BEDRIJF	Gemeente Castricum
HOBBY'S	Motorrijden, golfen, films kijken
OPLEIDINGEN	Boekhoudkundig medewerker, kaderfunctienaris, terreinmeester, beheerder sportvelden, management sportaccommodaties
WILDE VROEGER WORDEN	Accountant

met een betonmat gelijkmatig over het veld en daarna zaaien we door met nieuw graszaad. Met een beregeningsronde kan het graszaad zich goed settelen in de grond en binnen een week wordt de eerste bemestingsbeurt gegeven.'

Van boekhouder tot groenwerker

Wie dit zo leest, zou nooit denken dat Schinkel is opgeleid tot boekhouder! 'Dat wilde ik vroeger worden, maar wat weet je nu eigenlijk als je zestien bent? Mijn ouders werken in de zakelijke sfeer en dat heeft mijn eerste beroepskeuze beïnvloed. Een maand heb ik als boekhouder gewerkt, maar ik was er al snel klaar mee.'

Schinkel dist een prachtige anekdote op van een voorval dat zijn leven een wending gaf: 'Hoveniers kwamen de binnentuin doen en toen ik hen bezig zag, dacht ik: ja, dat wil ik doen! Dan maar minder salaris, maar ik moet wel plezier hebben in mijn werk.'

Opleidingen

Helemaal vreemd was werken in het groen niet voor de jongeling. Toen hij nog op school zat, werkte hij in de vakanties al bij de gemeente op sportvelden. Als bijbaan mocht hij het dagelijks onderhoud uitvoeren, zoals maaien met de handmaaier, prikken, slepen, rollen, heggen knippen en beregenen. Schinkel liet zich omscholen en ging in 2004 aan de slag bij de gemeente Castricum als sportveldbeheerder. Inmiddels heeft hij de diploma's kaderfunctionaris bouw en infra, ter-

reinmeester en de hbo-opleiding beheerder sportvelden management sportaccommodaties op zak. Daarnaast geeft hij alweer twaalf jaar leiding aan een team dat dagelijks flink de handen uit de mouwen steekt op de velden in Castricum, Limmen en Akersloot. 'De opleiding tot boekhouder komt mij elke dag van pas', lacht Schinkel. 'Ik ben dagelijks bezig met de budgetten en administratie. Ik durf de stelling aan dat wij het geld op een juiste manier uitgeven. Ik heb namelijk kennis over datgene waar ik het aan spendeer. Sommige gemeenten geven geld uit omdat de aannemer bepaalde bedragen vraagt, maar weten niet precies hoe de vork in de steel zit. Het voordeel van onderhoud in eigen beheer is dat het geld besteed wordt waar het nodig is.'

Eén aanspreekpunt na ambtelijke fusie

De 35-jarige beheerder barst van de ambitie. Per 1 januari gaat Castricum ambtelijk fuseren met omliggende gemeenten. Als het aan Schinkel ligt, komen de sportaccommodaties uit die gemeenten bij zijn pakket. 'Sommige van die gemeenten hebben het onderhoud uitbesteed, dus het is de vraag of ik die velden mag gaan doen. Ik zal me er in elk geval wel hard voor maken. Ik sta te springen om die velden op dezelfde kwaliteit te brengen als mijn eigen velden, maar ook om een goed communicatienetwerk met de clubs op te zetten. Het is beter als ik het enige aanspreekpunt word, anders wil straks iedereen wat over de sportvelden zeggen. Dat komt de kwaliteit van de velden uiteindelijk niet ten goede.'

Zich profileren

Schinkel is momenteel aan het leren om zich te profileren. 'Ik wil op zijn minst medezeggenschap hebben over alles binnen het hekwerk van een sportaccommodatie. Dat is mijn terrein en dat zijn mijn velden; zo zie ik dat. Ik wil met beleidsmensen kunnen meepraten, bijvoorbeeld wanneer het gaat over afspraken maken met clubs. In dit soort communicatie valt veel te winnen. Mensen die beslissen, moeten namelijk weten wat er speelt en moeten daarnaast kundig zijn, al dan niet ingefluisterd door iemand zoals ik. Sinds twee jaar probeer ik ervoor te zorgen dat mensen niet om mij heen kunnen, door mijn meerwaarde te laten gelden. In mijn team, bij de verenigingen, maar ook bij de gemeente, waar beslissingen over meerdere schijven gaan. Om te kunnen sturen, is het belangrijk dat je als sportveldbeheerder regelmatig contact hebt met collega's in het gemeentehuis. Bij de vorige wethouder zat ik regelmatig bij de overleggen als het sportvelden betrof. Omdat er nu veel tijd en energie naar de fusie gaat, is er nog

geen vaste communicatiestructuur ontstaan met de nieuwe wethouder. Maar dat komt nog wel. De eerste gesprekken waren er al: over het mogelijke gevaar van rubbergranulaat in kunstgrasvelden. Bij dat nieuws hing ik overigens de vlag uit', glimlacht de sportveldbeheerder, die vanwege zijn afkeer van kunstgras en liefde voor natuurgras standaard artikelen over kunstgras in vakbladen mijd. Hoe pakt Schinkel zijn profilering aan? 'Ik geef niet meteen commentaar wanneer er iets achter mijn rug om wordt besloten, bijvoorbeeld vanuit het beleid. Later geef ik dan feedback en stel hardop vragen, zoals: was dit werkelijk de goedkoopste optie, of: weten jullie wat er allemaal mogelijk is op dit gebied? Ik wil dat op den duur iedereen naar mij toe komt, omdat ze weten dat ik de specialist ben.'

De 4 P's

Wanneer Schinkel zijn werkdrijf moet verdelen over de vier P's van power (daadkracht), pijn (doorzettingsvermogen na tegenslag), prestatie en passie, concludeert hij: 'Ik presteer de hele dag door en verzet meer arbeid dan er uren in een reguliere werkweek zitten. Geen negen-tot-vijfmentaliteit dus. Maar bij elke leuke uitdaging komt passie om de hoek kijken. Vorig jaar kwam het All Blacks-rugbyteam uit Nieuw-Zeeland spelen op onze velden. Ik heb toen onder andere extra ijzer gespoten, aanvullend bemest, heel secuur evenwijdige banen gemaaid zoals op televisie, een gedetailleerd beregeningsprogramma gehanteerd en op de dagen van de training was ik aanwezig om speelschade te herstellen en te prikken. De spelers gaven me complimenten en dat was echt te gek. Maar als je geen passie voor je vak hebt, ga je dit soort uitdagingen niet aan. Want ik kreeg geen extra tijd of budget, dus heb daar zelf in geïnvesteerd. Daadkracht heb ik ook genoeg. Ik doe wat ik zeg, pak problemen aan en laat zaken niet versloffen. Pijn heb ik niet zo snel. Maar soms keren vervelende situaties met regelmaat terug. Bijvoorbeeld wanneer een consul, ondanks het bestaan van Buienradar, weer laat doorspelen wanneer het weer eigenlijk te slecht is, waardoor keer op keer een veld gesloopt wordt. In dergelijke situaties zakt de moed me wel eens in de schoenen, maar omdat ik daarna snel weer doorpak en een oplossing zoek, is mijn daadkracht een goede tegenhanger van de pijn.'

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6333

